

Stovhuggeren, eller de tre Dnsker.

af Guichard og Philidor.

oversat af Hr. Knudsen.

Senz.
Andante.

Glad El = se

21.

sprang i Sko: ven, og sig Næd: der pluk: ked'. Ar: me Pi: ge! en Snog hun saae; hun

ha: stig Flug: ten tog. Jo: han sig ef: ter mon: ne sni: ge. Ar: me Pi: ge!

nyt E: ven: tyr: o! Laa: be: li: ge! ar: me Pi: ge! o! Ied: se

Fyr! o! Ied: se Fyr!

Lene.

Lento.

Nielses Di = ne, Stierner lig, tin-dre, naar han mig be = trag-ter, jeg for

22.

Mandsfolk fryg-ter mig; men hos ham mig fik = ter ag = ter. Seer I? der I selv det

seer: el = ske Niels, hvor sødt det er! Om I hør-te kun hans Sang; i hvor smukt en

Vi = se klin-ger hør-ter jeg den ei en = gang, der = som Niels den ik = ke syn = ger.

Seer I? der I selv det seer! el = ske Niels, hvor sødt det er! Niels, i alt, er ee = ne

min; naar vi Blomster gaar at san = ke, han min Arm taer un = der sin, jeg hans Hierte fik = les

han = te. Seer I? der I selv det seer! el = ske Niels, hvor sødt det er!

Die.
(Bass.)
Allegro.

Der-te! Lyk-ken er kun en Mar. Vi som før, i vor Lytte bli = ve. Fris! 23.

u = for = sagt jeg Ar = me har, jeg Ar = me har de skal at vo = res Nød fore

dri = ve. Fris! u = for = sagt jeg Ar = me har, jeg Ar = me har de skal

al vo = res Nød for = dri = ve.

Glad Sind, en il = den Taat, Saf = ker Hu = stru om = sav = ne, god

Hef = bred, hvor det gaaer, naar jeg ei det maa sav = ne, og saa lidt Huusfred

faaer, Ne = sten er ei en Av = ne. *Da Capo.*

Ønste.
Borte.

Mænd! I som knur = re al = le = veg = ne, I kun op = ir = re Ko = ner =

24.

ne, fier = lig, lem = pe = lig os be = geg = ne, vil I os ef = ter Øn = ste see. Fryg = ter

Hev = nen! den paa jer bi = er, Ko = ner for al = ting den at = traer. Su = sen = ta = ster

ri = er Dag = smæk faaer, Su = sen = ta = ste = ri = er Dag = smæk faaer.

Simon.

Samle! som Eder varme tænke
 Af Ilden, som er snart uddød,
 Troer dog ei: Pige eller Enke,
 Eder af Eftovs Haanden bød.
 Sæde Ord, Stads og Fantasier
 Til Egtstanden ei forslaaer —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Sladderpøsteren.
 Hvor søde vore Ungdoms Dage!
 Naar Kierligheds Lillokkelse,
 Og Fortryllelser os indtage
 Hvor bitter de paafølgende!
 Støden knap vores Foraar bier,
 Græmmelsen kun tilbage staaer.
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Birkedommeren.
 Man finder ei, i Slubstshed, Lige
 Til Nabulist, og Stikanør.
 Graadigen, de, forsultne, hige
 At faae jer sat i deres Klær.
 Støier, praler, og aldrig tier,
 Med Skamme de tilsidst dog staaer,
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Lene.

Naar opbragt Moder strengt befaler,
 At elske den, hun har udseet;
 Døttre! Eiden da kuns forhaler,
 Og følger, hvem J elske ret.
 Kun taalmødigen lider, tier,
 J derved best Jert Ønske naaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Niels.
 Vil J haardhertet Skønhed vinde,
 J Eftkere! da passer paa
 Tid, til Sukke beqvem, at finde,
 Og følger, hvad J heldst attraae;
 Tidt opnaaer varsom, bange Frier,
 Hvad den forvorne man aflaaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Ole.
 Guld-Pupper, som vil Opfigt giøre,
 Her sig i mig Exempel seer;
 Jeg Kornuften ei lod mig føre,
 Blier derfor Staaer, og ei meer.
 Klogskab os kun for Evang befrier,
 For Uforstand ei Guld forslaaer. —
 ;: Fusentasterier
 Bagsmæk faaer. :;

Den forstilte Tvistighed, efter: Nose og Colas.

af Sedaine og Monsigny.

oversat af Bredal.

Vise.

Peder.
 (Tenor.)
 Allegretto.

Kiendte du den Tos-se Ka-ren? Kiendte du den Tjan-te

Vær? dum-me beg-ge to de va-re, ret som Taa-ret, du græs-se seer.

25.